

LEOPOLDUS II
1790 - 1792

LEOPOLDUS II 1790 – 1792

Leopold II. se narodil roku 1747, názorově byl dosti blízký svému staršímu bratru Josefu II. Leopold vládl krátce - od února 1790 do března 1792. Leopold byl od počátku pod značným tlakem odpůrců josefinských reforem a nevyhнул se některým ústupkům. Zachoval však nejvýznamnější reformy Josefa II. - zrušení nevolnictví a toleranční patent. Řadu jiných reforem, včetně berní a urbaniální byl vznikající opozicí nucen rušit - robota byla opět zvýšena. Za vlády Leopolda se uskutečnila v Praze první průmyslová výstava na ovocných pavilonech. Byla též založena národní škola apod. Leopold II. Těprve v srpnu roku 1792 proběhla v Praze slavnost korunovace Leopolda II. na českého krále. Leopold je však vládl jen o půl roku. Krátce před Leopoldovou smrtí došlo k podepsání spíše než uvolnění moravské a Práhy jako národního království proti revoluci v Francii - vláda se sice nemohla potvrdit dlouho vládnout - jen asi dva měsíce. Zůstala pak Evropa celých dvacet let.

VÍDEŇSKÁ MĚSTSKÁ BANKA
WIENER-STADT-BANCO

Další emise bankocetlí vychází s datem 1. srpna 1796 (patent Františka I. je z 18. 8. 1796). Státní úřady se stávají jako v předchozích letech emise, celkový objem emise byl ovšem menší. Patent uvádí, že bankocetle jsou rovnocenné mincím. Papír je i nadále bílý s vodotiskem, každá bankocetle má po dvou nájedných polích, při podpisu na bankocetli jsou tři místa, státní a jeden podpis jsou nařízeni. Všechny jsou na jednoduchém papíru. Počínaje emisí 1796 se vzory bankocetlí v detailních typech přeměňují na ornamentální listy od originálu. Zvyšující se množství bankocetlí v oběhu přináší nový jev - klesající důvěru v tento platební prostředek, což se projevilo od roku 1797 odtržením kurzu kovových peněz a bankocetlí ve prospěch kovu. Stejný nominální objem kovu platil tedy víc, tj. mince měla tzv. ažio. Množství bankocetlí v oběhu se do roku 1796 zvýšilo na 46,8 mil. zlatých. Vzhledem k tomu, že na napoleonské války v letech 1793 - 1798 bylo postupně vynaloženo 534 mil. zlatých při celkovém státním vydání 808 mil. zl. a příjmech 450 mil. zlatých to nebylo nic mimořádného, protože vydávání bankocetlí pomáhalo krytí státu jeho obrovské výdaje. V roce 1797 bylo v oběhu papírových peněz v hodnotě 74,2 mil., v roce 1798 v hodnotě 91,8 mil. Státní dluh dosáhl v roce 1799 částky 732 mil. zl. konvenční měny.

5 Gulden, 1. 12. 1796
NR 25, 120

10 Gulden, 1. 12. 1796
NR 26, 120

25 Gulden, 1. 12. 1796
NR 27, 120

Od roku 1800 se oběh bankocetlí stává nuceným (od roku 1797 bankocetle nebyly směnitelné za mince) a jejich objem dále rychle rostl (např. v roce 1800 byl 141 mil. zl.). Jednou z důležitých příčin přímo raketového zvyšování množství papírových peněz v oběhu byly pokračující válečné výdaje i úrokové zatížení státu, plynoucí z vysokého zadlužení.

(Pokračování na následujících stranách)